

Hout, een verantwoord en duurzaam materiaal

Nog steeds wordt hout het materiaal van de toekomst genoemd. Hout heeft namelijk zeer waardevolle eigenschappen m.b.t. onder andere de sterkte ten opzichte van het eigen gewicht, duurzaamheid, brandveiligheid en bewerkbaarheid. Daarnaast is hout afbreekbaar, recyclebaar, heeft het een lage CO² footprint, is het een circulaire grondstof, heeft het een lage milieubelasting, is het een bio-based materiaal en ga zo maar door.

Maar, is het wel sociaal verantwoord wat we kappen? Oftewel, worden deze bossen op een verantwoorde wijze beheerd en onderhouden? Dat we met gecertificeerd hout zoals FSC® en PEFC op de goede weg zijn weten we inmiddels, maar hoe zit het met niet gecertificeerd hout wat afkomstig is uit bijvoorbeeld Ivoorkust. In Ivoorkust hebben ze namelijk geen FSC® of PEFC keurmerk. Is het dan per definitie slecht of illegaal?

Naast de documenten die we in het kader van de Europese houtverordening (de EUTR) in ons bezit moeten hebben, vonden we het ook belangrijk de betrouwbaarheid van deze documenten ter plaatse te verifiëren. Om dit zo goed en zo onafhankelijk mogelijk te doen, hebben we de deskundigheid van een derde onafhankelijke partij, Ingenieursbureau Evan Buijtenlijk, ingeschakeld. Met Evan ben ik afgelopen week naar Ivoorkust gereisd om op de zagerij en in de concessie een audit te doen.

Naast de controle van de documenten op het kantoor van de zagerij, zijn we ook de zagerij zelf gaan bekijken en zijn we in de concessie geweest. Met hoeveel zorgvuldigheid worden de documenten opgemaakt? Hoe zit het met de controle van Sodefor (Agentschap voor ontwikkeling van Bosbouw)? Hoe zit het met de controle van het Minef (Ministerie van water en bos)? Is er een kapvergunning om te kappen? Kloppen de coördinaten van de stammen die gekapt zijn? Staan deze stammen allemaal zorgvuldig geregistreerd op de vrachtbrieven, inventarisatielijsten en zaagrapporten? Zijn de stammen betaald aan de beheerder? Heeft de zagerij een exportvergunning? Dit zijn zomaar wat vragen die de revue zijn gepasseerd. Maar, als dit allemaal gedaan is, wat blijft er dan nog over van de bossen?

Bij de vergunning die uitgegeven wordt door Sodefor om te mogen kappen, hoort ook de verplichting om te zorgen voor herbepanting. Tenminste het aantal stammen wat ze mogen kappen, zal uiteindelijk ook weer terug worden geplant. Ter plaatse hebben we de boomkwekerijen gezien en hebben we in de concessie kunnen controleren dat dit ook werkelijk het geval was.

Op deze manier hebben de bossen ook een economische waarde. Creëert het werkgelegenheid en inkomsten voor de lokale bevolking waarbij de toekomst van de bossen behouden blijft. Kunnen oude bomen die weinig CO² meer opnemen, ruimte maken voor nieuwe jonge, gezonde bomen. En kunnen wij bij Houthandel Houtex staan achter het product wat we dagelijks verhandelen.

Wederom een leerzame ervaring en een bemoediging om verder te gaan met deze import en het verhandelen van verantwoord en duurzaam geproduceerd hout.

